

BENKE ZSUZSA

VASMISÉJÉT ÜNNEPELTE KÁLLAY EMIL PIARISTA

A budapesti piarista rendház tagjaival, valamint híveivel és volt hittanosaival együtt ünnepelte pappá szentelésének 65. évfordulóját Kállay Emil piarista, volt tartományfőnök június 8-án. A budapesti piarista kápolnában tartott szentmisét Labancz Zsolt tartományfőnök mutatta be.

Kállay Emil 1929. január 19-én született Kisújszálláson. A debreceni piarista gimnáziumban érettségizett, majd 1947-ben öltözött be novíciusnak. 1950 nyarán a szerzetesrendek feloszlásakor az állam által előírt létszámkorlát miatt a kereten kívüli szerzetesnövendékek közé került, így tanulmányait az Esztergomi Főegyházmegye növendékeként a Központi Papnevelő Intézetben folytatta. 1953. június 14-én szentelték pappá az esztergomi székesegyházban, 1954-től Esztergom-Vízivárosban, 1955-től Érsekivádkerten, 1956-tól Nógrádmegyeren, 1958-tól Budapest-Törökőrön volt segédlelkész. 1962-ben politikai okok miatt eltiltották a papi szolgálatától. Miután három év múlva visszatérhetett a szolgálatba, eleinte kisegítőként, majd segédlelkészként tevékenykedett a budapesti Rókus-kápolnában. 1977-ben a budai Szent Imre (ciszterci) plébániára került segédlelkészként.

Bár csupán ideiglenes fogadalmat tett, ami az évek alatt jogi érvényét veszítette, egyházmegyei papi szolgálata közben mégis mindvégig hű maradt piarista hivatásához. Ünnepeles örökfogadalmát csak a rendszerváltáskor, 1989. február 9-én tehetette le. 1991-ben beköltözött a budapesti piarista rendházba, ahol négy éven át oktatta a rendi növendékeket, emellett a gimnáziumban is tanított. 1995-ben, majd 1999-ben újra négy évre a Piarista Rend Magyar Tartománya vezetőjévé, tartományfőnökévé választották. Idős kora ellenére 2007-ben, 78 évesen aktív részt vállalt a piaristák székelyföldi missziójának újraindításában, aminek köszönhetően Csíkszeredában megnyitották a Piarista Tanulmányi Házat.

Kállay Emil szűk körű, családi hangulatú szertartáson köszöntötték pappá szentelésének 65. évfordulója alkalmából rendtársai, hívei, valamint egykori hittanosai június 8-án, Jézus Szíve ünnepén. A szentmise bevezetőjében Labancz Zsolt tartományfőnök elmondta, az évfordulóról Kállay Emil egészségi állapotára való tekintettel eleinte rendházi keretek közt kívánták megemlékezni, azonban a hívek és a volt hittanosok kérésére a kört kitágították.

Homíliájában Labancz Zsolt Jézus Szívének ünnepéről elmélkedett. Kiemelte: Jézus Szívének kultuszát elsősorban talán kissé érzélgősnek tartjuk, pedig a bibliai értelemben, valamint az egyházatyák értelmezése szerint a szív nem az érzelmek helye, hanem az emberi

értelem középpontja, mindaz, ami meghatározza az életünket, a személyiségünket. Ebben az értelmezésben a szív a személy központja: amikor tehát Jézus Szívéért ünnepeljük, Jézus személyét ünnepeljük.

Mi tölti be ezt a Szívet? A választ az ünnepnap olvasmányai adják meg. Ozeás prófétától megtudhatjuk, Isten hogyan szereti az ő választott népét. Ebben az ószövetségi szakaszban Isten mint édesanya jelenik meg, aki lehajol népéhez. Tudjuk, hogy Isten se nem apa, se nem anya, hanem túl van ezeken a kategóriákon, azonban az anya képe az, ami beéri azt a szeretetet, amivel Isten lehajol hozzánk. Labancz Zsolt XVI. Benedek pápát idézte, aki szerint Isten népe iránt érzett szeretete megbocsátó szeretet.

Ez a végtelen szeretet és irgalom Jézus kereszthalálában teljesedik ki – ahogyan az aznapi evangéliumban is hallhattuk. Amikor a katona lándzsával átszúrja Jézus oldalát, rálátás nyílik az ő szívére, ez a szív pedig szeretettel teli szív. Jézus személyében Isten emberré lesz, olyan emberré, akinek ez a végtelen szeretet tölti be a szívet.

Isten hogyan tud a mai világban is embereket az ő szíve szerint alakítani? Hogyan alakította Emil atya szívet az ő szíve szerint? Válaszként Labancz Zsolt három dolgot emelt ki a jubiláns lelkipásztor életútjából. Kállay Emil tudta mindig a lényegét helyezni a középpontba, legjobb barátjának Jézust tekintette, ami erőt adott neki a nehéz helyzetekben, valamint tudott mindig szeretetben élni.

„Akié az ifjúság, azé a jövő” – tanácsolta Sík Sándor egykori tartományfőnök rendtársainak. Bár Kállay Emil hosszú időt töltött a renden kívül, mindig igyekezett e tanácsnak megfelelően végezni papi szolgálatát. Büntetésnek szánták, hogy mindig csak káplánként működhetett, azonban ebben a minőségben tudta igazán megélni piarista hivatását, mivel a plébániákon akkoriban a káplán feladata volt az ifjúsággal való foglalkozás.

A mai ünnepen rácsodálkozhatunk arra a kegyelemre, amellyel Isten alakította Emil atya szívet. „Gondolkodjunk el azon, mi a lényeges és mi a lényegtelen, valamint döntsünk mindig a szeretet mellett” – tanácsolta Labancz Zsolt az ünneplőknek.

